

ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ହମରାଉଳ ଅସଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଖଙ୍କର ଭୂମିକା ଏବଂ ବିଶ୍ଵର ସଙ୍କଟାପର୍ଷ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଆମାର ପ୍ରିୟ ମୁନିବ ହୁକୁର ଅନ୍ୱର ଅ.କ୍ଲୁ ଉତ୍ତମ ସାନ୍ତ୍ବ୍ୟ ଲାଭ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆର ଆହ୍ଵାନ ।

ଅଗହଦୁ ଅଳଲା ଇଲାହା ଇଲଲାହୁ ଓହଦୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓଥାଗହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଦ୍ରେଷୁଲୁହୁ ଅନ୍ନାବାଦ୍ ପତନଦୁବିଲୁ ହିମିନଶ ଶୈତା ନିରବିମିମ । ବିଶମିଲୁ ହିରରହେମା ନିରରହିମ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲୁହି ରବିଲ ଆଲମିନ ଅରରହେମା ନିରରହିମ । ମାଲିକି ସେମିଦିନ । ଇଷାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇଷାକା ନସତକିନ । ଇହଦିନସ ସିରାତେଲ ମୁସତକିମ ସିରାତେଲ ଲଜିନା ଅନ୍ନମତା ଆଲୋହିମ ଶୈରିଲ ମଗ୍ୟବି ଆଲୋହିମ ଓଲଦ୍ଦିଲକିମ ।

ତଶହୁଦ, ତଉଜ ଓ ସୁରାଃ ପାତିହାର ଆବୁଭି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁକୁର ଅନ୍ୱର ଅ.କ୍ଲୁ କହିଲେ; ଗତ ଖୁତ୍ବାରେ ହମରାଉଳ ଅସଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଚର୍ଚା ଚାଲିଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅର୍ଥାତ ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏବଂ ହମରାଉଳ ଅସଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଚର୍ଚା କରି ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ, ସାହେବ କୁହନ୍ତି; ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଘର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନର ରାତ୍ରି ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ପ୍ରକାରର କାଳରାତ୍ରି ସଦୃଶ ପାଳଟି ଥିଲା । କାରଣ ଯଦିଚ କୁରେଶର ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଦଳ ମକ୍କା ଫେରିଯିବାର ମାର୍ଗ ଧରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଭୟ ଥିଲା କି ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରମ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇ ନଥାଉ । ସୁତରାଃ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଦିନାରେ ପହରା ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ । ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଖଙ୍କ ବାସ ଭବନରେ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ପ୍ରଭାତରେ ଝାତ ହେଲା ଯେ, ସେହି ଆଶଙ୍କା ମାତ୍ର ଏକ ଭିତ୍ତିହୀନ ମାନବୀୟ ପରିଜଞ୍ଚନା ନଥିଲା । କାରଣ ଫଜର ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ହୁକୁର ସ.ଖଙ୍କ ସୁଚନା ମିଳିଗଲା ଯେ, କୁରେଶର ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଦଳ କିଛି ଦୂର ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ଅଗକି ଯାଇଛି ଏବଂ କୁରେଶର ଧନାଢ଼୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧିତର୍କ ଚାଲିଛି କି ନା ତୁମେମାନେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଖଙ୍କ ହତ୍ୟା କଲ, ନା ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଦାସୀ କରି ଆଣିଲ, ନା ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜ ଅଧୂନ କରିପାରିଲି ବରଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜମ୍ବ ପ୍ରାୟ କଲ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଆସିଲ । ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବେ । ଅଭେଦ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି (ମଦିନା) ଫେରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତିକର୍ତ୍ତା ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅ । ଏହା ବିପରାତ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଅଧିପତିମାନେ କହୁଥିଲେ, ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ବିଜମ୍ବ ଲାଭ ହୋଇଛି ସେଥୁରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ମକ୍କା ବାହୁଡ଼ି ଚାଲ । ଏପରି ନହେଉ କି ଏହି ବିଜମ୍ବ ମଧ୍ୟ ପରାଜମ୍ବରେ ରୂପାନ୍ତର ହୋଇଯାଉ । ପୌଗମର ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତପା ସ.ଖଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଖବର ମିଳିଲା, ହୁକୁର ସ.ଖ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ (ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ) ମୁକାବିଲା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଏଥୁସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କି ଏହି ଅଭିଯାନରେ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେ ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଘରେ ଆମ ସହିତ ସାମିଲ ଥିଲେ ସେହିମାନେ ଆସି ପାରିବେ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଆସିବେ ନାହିଁ । ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଘରେ ଆହତ ହୋଇଥିବା ସାହାବାମାନେ ନିଜ ଜଖମକୁ ବାନ୍ଧି ନିଜ ପ୍ରିୟ ମୁନିବଙ୍କ ସହିତ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଆଠ ମାଇଲୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ପରେ ଅର୍ଥାତ ହମରାଉଳ ଅସଦ୍ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତପା ସ.ଖ ମୁସଲମାନ (ସେମାକୁ ଶିବିର ଲଗାଇ) ଅଗ୍ରି ପ୍ରଜଳିତ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ୫୦୦ ଅଗ୍ରି ଶିଖା ନିମିଷକେ ପ୍ରଜଳିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ସେହିସ୍ଥାଳେ କୁରେଶର ଆଉ ଜଣେ ଅଧିପତି ମୁଅବଦ୍ ହୁକୁର ସ.ଖଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପରେ ଆଗକୁ ଅଗସ୍ତର ହୋଇଗଲା । ଆଗରେ ସେ ଅବୁ ସୁଫୀଯାନ୍ ଓ କୁରେଶର ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲା ଏବଂ ସେ ହଜରତ

ମୁହସିଦ୍ଧ ମୁସ୍ତପା^{ସଂଖ୍ୟା} ୩ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ଦୁଃସାହସିକତା ବଖାଣି ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସତୀତ କଲା, ସେମାନଙ୍କ ମନୋବଳ ଭୁଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା । ମୁଅବଦ୍ କଥାର ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ଯେ ସେମାନେ ମଦିନା ଉପରେ ଆକୁମଣ କରିବାର ଯୋଜନା ପାସୋରି ସେହିକ୍ଷଣି ମନ୍ତ୍ର ଫେରି ଯିବାର ବାଟ ଧରିଲେ ।

ନବୀଶିରୋମଣୀ ହମରାଉଳ ଅସଦ୍ରେ ଦ୍ୱୀପ ତିନିଦିନ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ ଏବଂ ପାଞ୍ଚଦିନ ପରେ ମଦିନା ଫେରି ଆସିଲେ । ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପରିଶାମ ସମ୍ପର୍କରେ (ଇତିହାସବିତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ) ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତର୍କବିତର୍କ ହୋଇଛି । କେତେକ ଜୀବନୀ ଲେଖାଳୀ ତାହାକୁ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର) ପରାଜ୍ୟ ଗଣନା କରିଛନ୍ତି । ଆଉ କେତେକ ତାହାକୁ ପରାଜ୍ୟ କହିବାକୁ ବିମୂଖ ହୋଇ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି । ହଁ ଆଉକିଛି ଏପରି ରହିଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ଏକ ପରାଜ୍ୟ ପରେ (ମୁସଲମାନମାନେ) ବିଜ୍ୟ ମଣିତ ହେବା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସେ ସମୟର ଯୁଦ୍ଧ ନୀୟମାବଳୀ ଓ ପ୍ରତଳୀତ ପ୍ରଥା ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଅୟାନ ଶ୍ଲୋଗାନ ଲଗାଇ ବାହୁଡ଼ି ଗଲା କି ଆଜି ଆମେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇନେଲୁ । କିନ୍ତୁ ସେଥୁରେ ବଦରର ପ୍ରତିଶୋଧ କିପରି ପୂରଣ ହେଲା ? ଯେତେବେଳେ କି ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ କୁରେଶର ବଡ଼ ବଡ଼ ସରଦାର ନିହତ ହୋଇଥିଲେ, ମୁସଲମାନମାନେ ଜିଣି ଆଣିଥିବା ଅନେକ ଧନସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ, ୩୦ ଜଣ ଅମାନ୍ୟକାରୀ କଏଦ ହୋଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଜୟ ଲାଭ କରିବା ପରେ ବଦର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁସଲମାନମାନେ ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ କି ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ (ପ୍ରଭୁ) ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ଏଥମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ହେଲେ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରି ନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେଥୁରେ ତାଙ୍କର ବଦରର ପ୍ରତିଶୋଧ ପୂରଣ ହେବା କହିବା ମସ୍ତବଡ଼ ଭୁଲ ଧାରଣା । ହଁ ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜୟମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର) ଅନେକ ମୂଳ୍ୟବାନ ପ୍ରାଣହାନୀ ଘଟିଥିଲା ।

ହୁଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମାଦ ସାହେବ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି; ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ପରିଶାମ ଉଦ୍ଭୂତ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ମୁକାବିଲାରେ ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କ୍ଷଣକ ପାଇଁ ସେଥୁରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମତଃ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ୩୦ ଜଣ ସାହାବୀ ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହାବୀ ସାମିଲ ଥିଲେ । ଆଉ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ସାହାବୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ତ ଖୁବ୍ ଅଧିକ ରହିଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ମଦିନାର ଯହୁଡ଼ା ଓ କପଚବିଶ୍ୱାସୀ ଯେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ପରିଶାମରେ ଉତ୍ସପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାରେ କାଳାତିପାତ କରୁଥିଲେ ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ସେମାନେ ବଳଶାଳୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ତୃତୀୟରେ କୁରେଶର ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଖୁବ୍ ଦୁଃସାହସି ଓ ବଳବାନ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମନେମନେ ଏକଥା ବୁଝିନେଲେ କି ଆମେମାନେ କେବଳ ବଦରର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ନାହୁଁ ବରଂ ଆସନ୍ତାରେ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବୁ ଦଳଗତ ଭାବରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିମିଷକେ ତଳିତଳାନ୍ତ କରିଦେବୁ । ଚତୁର୍ଥ ଏହିକି ଯେ, ଆରବର ଅନ୍ୟ ସାଧାରଣ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଅଧିକ ସାହସିକତାର ସହିତ ମୁଣ୍ଡ ଚେକିବା (ବିଦ୍ରୋହ କରିବା) ଆରମ୍ଭ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ହାନୀ ସଭେ ଏହା ଏକ ନିରାଟ ସତ୍ୟ ଯେ, ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅପାର କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଜୟମୁକ୍ତ ହେବା ତାହାର ଭରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଓହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର କ୍ଷତି ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ସୁଫଳ ଆଣି ଦେଇଥିଲା । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକଥା ଦିବସର ଦୀପିମ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପରି ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ମନସ୍କାମନା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶବାଳୀ ବିପକ୍ଷରେ ପାଦ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରପଥ କଲେ କଦାପି ବିଜ୍ୟ ଓ ସାପଲ୍ୟ (ଲାଭ) ହୋଇ ନଥାଏ । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ହୁକୁର^{ସଂଖ୍ୟା} ମଦିନାରେ ରହି ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବାର ମତବ୍ୟକୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥୁ ସମ୍ପର୍କତ ନିଜର ଏକ ସ୍ଵପ୍ନ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ

ଦେଲେ । ହୁଜ୍ଞରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳକୁ ତୁର୍ଦ୍ର ଏକ ଗିରିପଥରେ ମୁତୟନ କରି ତାଗିଦ୍ କରିଥିଲେ କି ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଖାଲି ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଧନରନ୍ତ ଲାଲକ୍ଷାରେ ଗିରିପଥ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଆସିଲେ । ସୁତରାଂ ତୁର୍ଦ୍ର ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାଜୟ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତିଶାୟ କଷ୍ଟଦାୟକ ଥିଲା ତେବେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ତାହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଦୀର୍ଘକାଳିନ ଓ ଲାଭଦାୟକ ଶିକ୍ଷା ହାସଳ କରିବାର ସ୍ନେହ ପାଲିଗଲା ।

ଜମାଅତ ଅହେମଦିଯାର ଚତୁର୍ଥ ଖଲିପା ନିଜର ଏକ ଅଭିଭାଷଣରେ ତୁର୍ଦ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି କିଛି ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମନରୁ ପରାଜୟ ବରଣ କରିବାର ଭାବନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଶମିତ କରିବା ସକାଶେ ତାହା ଠାରୁ ଉଭମ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟତେ ଉନ୍ନାଦିତ ଓ ଉର୍ଜାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କିଶୋର ଯୋଜାମାନଙ୍କୁ ସାଥରେ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ନଦେଇ ପୌଗମର ମୁହମ୍ମଦ୍ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଲେ କି ଆପଣ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିଜ ପରମପିତା ଜଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଭରଣା କରନ୍ତି । ତୃତୀୟରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫାୟ ନିଜର ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଉସ୍ତାହିତ କରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପାଦ ତୁର୍ଦ୍ର ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଚତୁର୍ଥ ଇସଲାମର ସଂସ୍କାରକ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ନିଜ ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଆସ୍ତା ରଖିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆବେଗ ପୂର୍ଣ୍ଣତା (ଆଧାର)ରେ ନଥିଲା । ବରଂ ତୁର୍ଦ୍ର ଯୁଦ୍ଧର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ହୁଜ୍ଞର ସାହିତ୍ୟର ଶତ୍ରୁର ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ବାହାରିବାର ନିଷ୍ଠାତି ନିଜ ସାଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ମହାନ ଅନୁକଷା ଥିଲା, ଯାହାକି କଦାପି କୌଣସି ସେନାଧକ୍ଷ ନିଜ ସେନା ଉପରେ କରି ନାହାନ୍ତି । ଯଦ୍ବାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚି ଥିବା ଆୟାତର ବେଦନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଶମିତ କରି ଦେଇଥିଲା । ଅଳ୍ଲାହୁମା ସଲ୍ଲି ଆଲା ମୁହମ୍ମଦିନ୍ ଓ ଆଲା ଆଲେ ମୁହମ୍ମଦିର୍ ଓ ବାରିକ୍ ଓ ସଲ୍ଲିମ ଲମ୍ବକା ହମିଦୁନ୍ ମନ୍ଦିଦ୍ । ପଞ୍ଚମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ, ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟର ସେହି ପଦକ୍ଷେପ ମାନବିଯ ଆବେଗ ଓ ବ୍ୟଗ୍ରତା ବଣତେ ନଥିଲା ବରଂ ସାମରିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଅତି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫାୟ କେବଳ ନିଜ ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁପଳ ଲଭି ଥିଲେ । ଚତୁର୍ଥ ଖଲିପା କୁହନ୍ତି; ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫାୟ ସାହିତ୍ୟର ଏହି କିଛି ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିଷ୍କେପ କଲେ ଆପଣ ସାହିତ୍ୟ ଦୟା, ଅଦମ୍ୟ ଓ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିଭା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ହୁଜ୍ଞର ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓ ଶିର୍ଷ ଆସନ (ମୟର୍ଯ୍ୟାଦା) ଏକ ବୀର ଓ ଧୂରନ୍ଧର ଯୋଜା ନୁହେଁ ବରଂ ଜଣେ ଚାରିତ୍ରିକ ଓ ଆଧାମ୍ରିକ ସରଦାରର ଥିଲା । ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମୟର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରିତ୍ର (ନିର୍ଭାରଣ କରିବା)ର ବାନା ଅପର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇ ଥିଲା । ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠନବୀ ଉଭମ ଚରିତ୍ର ଗଠନର ଧୂଜା ଉଡ଼ାଇବା ଓ ତାହାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଗାମୀ କରିବା ସକାଶେ ଯେପରି ସକ୍ରିୟ ଓ ବ୍ୟପ୍ତ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିରନ୍ତର ପ୍ରଯାସରତ ରହୁଥିଲେ, ଏପରିକି ତାହା ଉଭୟ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଉକୁଟ ପରିସ୍ଥିତରେ ମଧ୍ୟ ଅପରିବର୍ତ୍ତତ ରହିଥିଲା ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମନ୍ଦର୍ମତ୍ତି କୁହନ୍ତି; ତୁର୍ଦ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫାୟ ସାହିତ୍ୟ ସତ୍ୟତାର ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଦର୍ଶନ । ଉଚ୍ଚ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୁଜ୍ଞର ସାହିତ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଷ୍ଣୁତା ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଥମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ୟ ଲାଭ ହେଲା, ସେଥିଥେତେ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଚଚା (ହଜରତ ହମଜାଈବ୍) ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହିଦ୍ ହେଲେ । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆକୁମଣରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଧୂଜାଧାରୀ ନିହତ ହୋଇଥିଲା । ପୁନଃ ଆପଣ ସାହିତ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଷ୍ଣୁତା ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ହୁଜ୍ଞର ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଏପରି ନିଷା ଓ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ଅବସର ଲାଭ ହେଲା ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଜତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ବିରଳ ଅର୍ଥାତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନେ ଏପରି ଉଦାହରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ ।

ମହାମାନ୍ୟ ହୁଜ୍ଞର ଅନ୍ତର୍ଗତ କହିଲେ; ଏଠାରେ ତୁର୍ଦ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହେବା ସଙ୍ଗସଙ୍ଗେ ହମରାଉଳ ଅସଦର ଅଭିଯାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ଅଧିକତ୍ତୁ ମହାମହିମ ହୁକୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିଶ୍ଵର ଶୋଚନୀୟ ପରିସ୍ଥିତି, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଓ ନିରାହ ଫିଲିଷ୍ଟିନ୍‌ବାସୀଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଆ କରିବାକୁ ଧାନ ଆକର୍ଷିତ କଲେ । ଯଦିତ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଏହି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁଛି କି ସିଜ୍ ପାଯାର କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ହେବ କିନ୍ତୁ ଯାହା ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁଅଛି ସେଥରୁ ପ୍ରତାତ ହେଉଛି କି ଯଦି ତାହା ହୁଏ ତଥାପି ଫିଲିଷ୍ଟିନ୍‌ବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଜାରି ରହିଥିବା ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଜବନିକା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବହୁତ ଦୁଆ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ସେହି ନିରାହ ଫିଲିଷ୍ଟିନ୍‌ବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ନତମନ୍ତ୍ରକ ହୋଇ ବିନୟ ଗୁହାରୀ କରନ୍ତୁ । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ ଏବେ ଅନୁମିତ ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ରଭୁ ସେହି ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାରୀମାନଙ୍କ ଗର୍ବ ବୁରମାର କରିବାର ପ୍ରବନ୍ଧ କରି ଦେଲେଣି । ତେବେ ତାହା କେବେ ଅନ୍ତ ହେବ ତାହା ସେହି ପରାକ୍ରମୀ ଇଶ୍ଵର ହିଁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ମତାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲାଣି । ଆମେରିକାରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ମଧ୍ୟ ଏହାର ବିରୋଧରେ ସ୍ଵର ଉତ୍ତୋଳନ ପୂର୍ବକ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେଣି । ଆଉ ପ୍ରଶାସକ ତାହାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ନିଜ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି କି କିପରି ଏହି ବିଦ୍ରୋହ ବନ୍ଦ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଗ୍ରି ତ ଏବେ ଅଧିକ ପ୍ରକ୍ଳଳିତ ହେବ ଯଦି କ୍ଷଣକ ପାଇଁ ଶିଥୁଳ ପଡ଼େ ତେବେ ସୁଧା ପୁର୍ବବାର ତାହା ନିଜର ପ୍ରତାପ ଦେଖାଇବ । ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରନ୍ତୁ । ନିଜ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ନୀତି ନୀୟମ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ହେଲେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାରର । ଏକଥୁ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଯାଇ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ଆଉ ତିଷ୍ଠି ରହି ନଥାଏ, ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ ।

ପରିଶେଷରେ ମହାମାନ୍ୟ ହୁକୁର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ନିଜ ସାମ୍ବ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ସୂଚିତ କରାଇ କହିଲେ; ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଆର ଦରଖାସ୍ତ ଯାହାକି ଆଜି ମୁଁ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ତାହା ନିଜ ପାଇଁ ଅଟେ । ଦୀଘିଦିନ ହେଲା ମୋ ହୃଦୟର ଭାଲଭ୍ (Valve)ରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିଲା । ଡାକ୍ତର ପ୍ରୋସିଜିଯୋର କରିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ କଥା ପ୍ରତି ଧାନ ଦେଉ ନଥିଲି । ଏବେ ଡାକ୍ତରମାନେ ସ୍ଵଷ୍ଟ କହିଦେଲେ କି ଏଥରେ ଆଉ ଅବହେଲା କରିବା ଓ ଅଧିକ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବା ଠିକ୍ ହେବ ନୁହେଁ । ଅତ୍ୟବ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିଗତ ଦିନରେ ଭାଲଭ୍ (Valve) ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରୋସିଜିଯୋର ହେଲା । ଅଲ୍ଲାଇତାଙ୍କ ବିଶେଷ ଅନୁକଳ୍ପନା ଫଳରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ସମ୍ଭାବ ହେଲା । ଏଥୁଯୋଗୁଁ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶକୁମେ ମୁଁ କିଛି ଦିନ ମସଜିଦରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲି । ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ କହିବାନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ଚିକିତ୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପ୍ରୋସିଜିଯୋର ହେବା ଉପଯୋଗୀ ଥିଲା ତାହା ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କ କୃପାରୁ ସଫଳ ହୋଇଯାଇଛି । ଦୁଆ କରିବେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଯେତେ ଆଶ୍ୱସ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସାର୍ଥକ ହେଉ । ଆମିନ୍ ।

ଅଳହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମଦୁହୁ ତ୍ରୁତିକରିନ୍ତୁହୁ ଓନ୍ତୁତେଗପୀରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନ୍ତୁତେକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନତକୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଅମାଲିନ୍ଦା ଓ ମିନ୍ ସନ୍ତିଷ୍ଠାତି ଆମାଲିନ୍ଦା ମଇଁ ସୁହଦିହିଲ୍ଲା ଫଳାମୁକ୍ତିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁନ୍ଦରିଲହୁ ଫଳା ହାଦିଷ୍ଵା ଲହୁ ଓନଶହଦୁ ଅଳଲା ଲଲକୁହୁ ତ୍ରୁତିକରିନ୍ତୁ ଅନ୍ତା ମୁହମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ତ୍ରୁତିକରିନ୍ତୁ । ଲବାଦଲ୍ଲାହି ରହମକୁମଲ୍ଲାହା ଲମ୍ବଲ୍ଲାହା ସ୍ଵାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦଳେ ତ୍ରୁତିକରିଲ୍ କୁରବା ଓସମନ୍ହା ଅନିଲ୍ ଫଳାମିନ୍ ତ୍ରୁତିକରିଲ୍ ବଗନ୍ତି ସିଲନ୍ଦୁକୁମ ଲଥଲକୁମ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉପକୁରୁଲ୍ଲାହା ସ୍ଵପକୁରୁକୁମ ଓଦତ୍ତି ସୁପତିରି ଲକୁମ ଓଲପିକରୁଲ୍ଲାହି ଅକବର ।

